

[Oluf Pedersen.]

ærede Medlem Hr. Prieme har været saa velvillig at sørge for, at dette høje Tings Medlemmer har faaet tilstillet, at vi i Kraft af Valutacentralen har faaet en Fordyrelse paa de samme Varer paa ca. 50 Mill. Kr.

Den højtærede Handelsminister siger, at Valutacentralen ikke har begrænset Importen. Det er sikkert rigtigt med Hensyn til Pengene; derimod har man ved Importbegrænsningen hindret, at vi har faaet for ca. 50 Mill. Kr. flere Varer her til Landet i Kraft af, at vi havde faaet billigere Varer. Hvis man havde overladt til Handelen selv, til Handelen som Forbrugernes Tillidsmænd, at skaffe Varerne her til Landet uden Statsindgreb, saa havde man ikke staaet over for det, som sker, naar man lader Politikerne klare det: saa sørger man for at købe saa dyrt som muligt, faa saa faa Varer for Pengene som muligt! Det er jo det, som man her er inde i.

Man rejser saa det Spørgsmaal, om der nu ikke, hvis man overlod det til Handelen, vilde blive købt for meget. Men her er det betegnende, at den Milliard, som er vor Gæld til Udlandet, svarer meget pænt til den Gæld, som er lavet af det offentlige, lavet netop af Staten. Hvis Staten ikke havde lavet denne Gæld, vilde man sandsynligvis ikke have haft den Gæld paa en Milliard over for Udlandet, som vi har. Det er netop Statens Indgreb, som har skaffet os denne Gæld.

Hvis man ser paa vort Eksporterhverv, Landbruget, saa er det for mig indlysende, at for Landbruget er en Ordning som den, man har i Valutacentralen, af meget stor Betydning i ødelæggende Retning, fordi man gennem Valutacentralen begrænser Indførselen, og en Begrænsning af Indførselen betyder direkte, at man begrænser Efterspørgselen efter danske Varer, altsaa efter danske Landbrugsvarer. Valutacentralen er direkte til Skade for dansk Eksport. Derimod har den intet med Arbejdslønnen at gøre. Der bliver ikke mindre Købeevne her i Landet, fordi vi køber Varerne i Udlandet, som betales med danske Varer, der bliver mindst den samme Købeevne her i Landet, selv om man gør dette. Der har det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen altsaa ikke Ret!

Det er mærkværdigt, at man her i Danmark med denne Valutacentral har prøvet paa med Hensyn til Statsindgreb i Produktionen at sætte sig op som en flot Nr. 1 næst efter Sovjet-Rusland! Det er givet, det lærer Historien os, at Statens Indgreb er ødelæggende for Omsætningen og

til Skade for Erhvervslivet. Jeg tror, at det vilde være rigtigt, om man prøvede paa teoretisk at underbygge de Paastande, som man fremsætter, og at man teoretisk undersøgte alt det, som er fremsat af den højtærede Handelsminister. Naar Undersøgelsen var tilendebragt, vilde man komme til det Resultat, at den vigtigste Kriseforanstaltning, vi kunde gennemføre her i Landet i Øjeblikket, var at ophæve Valutacentralen som den skadelige Indretning, den er.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det undrede mig, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke svarede paa det Spørgsmaal, jeg havde stillet til hans Parti og hans Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), fordi jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, om jeg saa maa sige, er Teoretikeren, den økonomiske Teoretiker, inden for det højtærede Parti. Men naar det ærede Medlem udtalte sig, som han gjorde, vil jeg gerne have Lov til at spørge: Denne Overenskomst, som er sluttet med Frankrig, og som dog betyder, at *noget* Smør kan afsættes fra Danmark, kunde denne Ordning for det danske Landbrug — og der er jo intet Erhverv, som det ærede Retsforbund ser paa med saa stor Interesse som det danske Landbrug —, kunde denne Overenskomst være blevet afsluttet uden denne eller en tilsvarende Ordning?

Der næst sagde det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen med Hensyn til den Gæld, vi har til Udlandet, at det viser sig, at det er Stats- og Kommunegælden, som er Skyld i, at vi nu skylder 1 000 Mill. Kr. til Udlandet. Det er fuldkommen urigtigt. Hvis det ærede Medlem vil slaa op paa Tabellen over Danmarks Gæld til Udlandet og se paa den Periode, i hvilken vi atter fik en Gæld paa 1 000 Mill. Kr. til Udlandet, Aarene 1919, 1920 og 1921, saa vil han se, at i disse Aar voksede Danmarks Statsobligationsgæld til Udlandet fra 400 til 475 Mill. Kr., da gik Kommunegælden ned fra 250 til 210 Mill. Kr., paa andre Punkter skete der en Forøgelse. Det, der skete, var simpelt hen det, at vi paa en Række andre Omraader lod danske Værdier, Aktier og Kreditforeningsobligationer, og hvad det var, vandre til Udlandet, og den Kendsgerning kommer Partiet ikke udenom. I øvrigt minder jeg Partiets Teoretiker paa